

Aceste nopți ne încearcă

Emaanastasia

Aceste nopți ne încearcă

Aceste nopți ne-ncearcă puterile-asfințite
Și lasă-ntre răzoare stelele răstignite
Când dragostea se-mparte chiar dacă este una
Și se răstoarnă-n vise de noapte precum luna.

Și ceasul vieții bate și trece prin pădure
Cu aripi lungi de fluturi durerea s-o îndure,
Cutremurat se-arată în zile furtunoase
Sub un covor de umbre ce dragostea ne coase.

Iar somnul se coboară pe pătura de frunze
Ținând perina clipei prin visele confuze,
Și toamna e în casă pictată-ntr-un tablou
Pe când noi scriem viața golind înc-un stilou.

Dar șoapta azvârlită în cerul nostru mut
Se lasă părăsită ca-ntr-un necunoscut,
Iar în capătul zilei luceferii din noi
Rup firul de iubire pierdut de amândoi.

M-aș mai lăsa o dată în buzunarul vieții
Și aș privi afară prin zorii dimineții,
Dar iată că mi-e teamă să nu adorm în noapte
Când lutul e-un cutremur prin nesfârșite fapte.